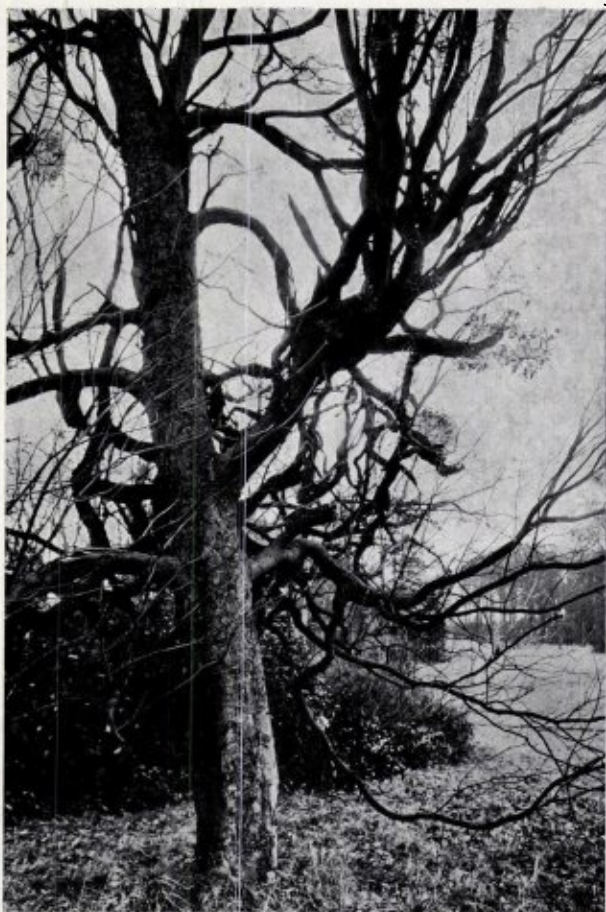

Maretak op kastanje. Park kasteel Amstenrade.
Fotoarchief de Wever.

eet en dus ook verspreidt, aanwezig is en dat zou dan de *Grote Lijster* zijn. Echter er zullen wel meer besetende vogels naar de maretak uitkijken en tenslotte zodra de *Grote Lijster* zijn gebied gaat uitbreiden, dan mag men dit ook van de maretak verwachten. Het eerste vindt in ons land wel plaats, het laatste beslist niet.

De *Maretak* heet ook wel *Vogellijm*, de eerste naam staat in verband met heks, de tweede omdat men uit zijn bast, en niet uit zijn bessen, een lijm kan bereiden welke gebruikt kan worden om vogels te lijmen. Daar de lijster er voor zorgt dat de vogellijm zich kan verspreiden is het romeinse raadsel: wie bereidt zijn eigen ongeluk voor? wel duidelijk. Het aantal volksnamen dat een plant draagt is een goede graad-

meter voor de belangstelling die men voor deze heeft. *Viscum album* draagt er vele. Aan deze belangstelling gepaard gaat het aantal kwalen dat de volksgeneeskunde met een opvallende plant meent te kunnen bestrijden. Reeds Plinius schreef het gebruik van de maretak voor tegen epilepsie en duizeligheid en zelfs in onze tijd schijnt hij nog wel in de volksgeneeskunde gebruikt te worden, evenwel Dr. de Wever kende er zeer weinig waarde aan.

Het feit dat de Prov. Vereniging „Het Limburgse Groene Kruis” *Viscum album* dit jaar als sluitzegel uitkoos is slechts een aardige bijkomstigheid.

VOORLICHTINGSCENTRUM VOOR NATUURBESCHERMING OPGERICHT

Op initiatief van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk is opgericht een Voorlichtingscentrum voor Natuurbescherming. De voornaamste taak van dit centrum zal zijn op te treden als nationaal agentschap van het European Information Centre for Nature Conservation te Straatsburg. Het centrum is, op verzoek van het ministerie, ondergebracht bij het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie (I.V.N.), Herengracht 540 te Amsterdam (tel. 020-24 62 12). Dit I.V.N. onderhoudt goede contacten met de afdeling Natuur en Landschapsbescherming van het Ministerie van C.R.M., met het Staatsbosbeheer, met de Kon. Toeristenbond A.N.W.B., met het R.I.-V.O.N., met de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland, met de Contact-Commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming en met het Nationaal Natuurfonds, waardoor nauwe samenwerking van het nieuwe centrum met de verwante organisaties gewaarborgd is.

Ook in Nederland is de natuur- en landschapsbescherming, gelukkig, geen stokpaardje meer van een kleine idealisten. Een ministerie (dat van C.R.M.) is er rechtstreeks voor verantwoordelijk, terwijl vrijwel alle andere er

voortdurend mee te maken hebben. Overheidsdiensten, particuliere organisaties en instituten waken over natuur en landschap, flora en fauna van Nederland. De Landbouwhogeschool heeft zelfs, voorlopig als enige instelling van hoger onderwijs, een leerstoel voor natuurbehoud en natuurbeheer. Bovendien wordt daar landschapsarchitectuur gedoceerd, terwijl de T.H. te Delft een leerstoel voor landschapsvorming heeft.

Bij de niet ingewijde moet de veelheid van taken en activiteiten zelfs wel eens enige verwarring wekken. Het zojuist gevormde Voorlichtingscentrum ziet het daarom als een voorname taak, als wegwijzer op te treden. Tevens zal het, door zijn uitgebreide documentatie, als vraagbaak kunnen fungeren.

Inmiddels wordt de strijd om het behoud van de natuur en de natuurlijke rijkdommen ook in Europees verband georganiseerd. De Raad van Europa heeft een zeer actief „Committee for the Conservation of Nature and Natural Resources”. Teneinde deze taak nog doeltreffender te kunnen vervullen, heeft de Raad onlangs te Straatsburg het reeds genoemde informatiecentrum voor natuurbehoud in het leven geroepen. Dit Europese centrum zal de Raad van Ministers documenteren ten behoeve van in Europees verband te nemen maatregelen of op te stellen aanbevelingen. Tevens heeft het centrum tot taak de contacten te bevorderen tussen de nationale organisaties, die op hun beurt het centrum van documentatie zullen voorzien. In elk der Europese landen zijn of worden daartoe nationale agentschappen opgericht, die voor de contacten met Straatsburg verantwoordelijk zijn.

De strijd om het behoud van de natuurlijke rijkdommen van Europa is bittere noodzaak. Het gaat daarbij om de bewoonbaarheid van ons werelddeel voor tegenwoordige, maar vooral ook voor toekomstige generaties. Ontluistering van het landschap, vervuiling van de openbare wateren, verontreiniging zelfs van de lucht die wij inademen, bedreigen thans reeds de lichamelijke en geestelijke gezondheid van grote groepen bewoners van Europa.

Bestrijding van deze gevaren vergt gemeenschappelijke inspanning van alle beschikbare krachten. Mobilisatie en coördinatie van deze krachten voor gezamenlijke actie tot behoud

van de natuurlijke rijkdommen van Europa zijn even noodzakelijk als het streven naar verbetering van de materiële welvaart.

Aan de strijd om het behoud van deze natuurlijke rijkdommen hopen het Europese informatiecentrum te Straatsburg en op nationaal niveau het zojuist gevormde Voorlichtingscentrum voor Natuurbescherming door actuele en goed gedocumenteerde voorlichting een belangrijke bijdrage te leveren.

Het centrum is inmiddels met zijn werkzaamheden begonnen. Het is ondergebracht in de gebouwen van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Herengracht 540, Amsterdam-C.

Met de leiding van het centrum is, in part time-functie, belast de heer Ko Zweeres. Doch ook bij afwezigheid van deze functionaris zal het bureau, op werkdagen, steeds van 9.00-17.30 uur te bereiken zijn op telefoonnummer 020-24 62 12.

Behalve voor de door het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg uitgegeven publicaties, houdt het centrum zich ook aanbevolen voor mededelingen omtrent andere door ons ontwikkelde initiatieven. Het is de bedoeling om, telkens wanneer voldoende stof beschikbaar is, informatie over natuurbeschermingsactiviteiten aan de Nederlandse pers te verstrekken, uiteraard met nadrukkelijke vermelding van de namen der initiatiefnemende organisaties.

Het voorlichtingscentrum hoopt hiermee de zaak der natuur- en landschapsbescherming te dienen, zowel in Europees verband als op nationaal niveau.

BOEKBESPREKING

Perspectives de la Zoologie Européenne, un sondage d'opinions des zoologistes door Jean Leclercq et Pierre Dagnelie. Editions J. Ducolot S. A., Gembloux, 1966. Pr. 250 F. B.

De eerstgenoemde auteur is in 1957 begonnen met een studie van de situatie en de perspectieven van de Europese zoologie. Hij heeft het eerste resultaat van zijn studie neergelegd in een publicatie van 1959: „*Perspectives de la Zoologie Européenne I Histoire, Problèmes contemporains*”. In dat werk is hij nagegaan de ontwikkeling van de ideeën, die de beschrijvende anatomie en opsommende classificatie hebben omgevormd tot een vergelijkende, dynamische en verklarende wetenschap. Deze ideeën zijn doorgedrongen tot alle continenten